НОВИНКИ.

Здорові війти.

Часописи доносять, що девятьдесять тисяяів війтів і радних громадських в Австрії стануло до перегляду в лютім с. р. В фридецькім повіті на Шлеску узнано за нездібних тільки 4 війтів, а про решту вискалась бранкова комісія що вже давно не виділа так гарно збудованих мущин.

Положенэ в Греції критичне.

Взаэмини поміж Греціэю і Болгаріэю, наслідком того, що Болгари обсадили три грецькі форти, стали вельми напружені. Вплив Веніцельоса опять дуже підніс ся і його приклонники підняли голову і бурливо домагають ся, щоб Греція станула до війни по стороні аліянтів. Наслідком того політичне положенэ в Греції з кождою хвилиною погіршаэ·ся і в деяких околицях може леда день прийти до отвертого бунту.

Зворушаюча сцена.

Мешканці околиці державної вязниці, Сінґ-Сінґ, де тратять в елэктричнім кріслі злочинців стейту Ню Йорк, були сьвідками вельми зворушаючої сцени. Іменно вчасним ранком мав спокутувати в елэктричнім кріслі свій злочин Рой Чамплейн, який перед роком замордував свого вуйка в місцевости Велсвіл, Н. Й. Нещасна мати злочинця вечером в послідне його відвиділа, а опісля станула коло брами вязниці і перестояла так цілу ніч, вдивляючи ся в вікно целі, де її син мав померти. Ранком вийшов вязничний капелян і в найлагіднійший способ сповістив нещасній щоб не чекала бо її сина вже нема в живих.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ —
ПЕРЕДПЛАТНИКОМ
"КАНАДИЙЦЯ".

Науковий опис курки.

Оден семилітний школяр так описав курку. — "Курка э дивне зьвіря. Она не маэ носа, ні зубий, ні навіть уший. Она все гда ховаэсь в подушку і носить зі собою піряну щітку. Курка э далеко меньше зьвіря від иньших, але викопати ярини потрафить лучше чим найбільше. Курка маэ крила яких уживаэ лише тоді коли э настрашена. Курка несе яйці на пудінґ а навіть деколи робить малі курята."

Ріжнородність куль.

Смертоносні кулі э ріжні. Побіч куль з крісів і куль арматних э ручні ґранати, міни кидані з метачів, ракети з трійливими газами, аероплянові бомби і стрілки. О тих стрілках скажемо кілька слів.

Ручний ґранат, кинений рукою чи з кріса, як рівнож міна кинена метачем, не експльодуэ зараз але доперва по кількох секундах. В теперішній европейській війні лучалось не раз, що коли ручний ґранат впав до окопу, то холоднокровні жовніри блискавицею відкидали його до ворожого окопу і він там експльодував.

Ракета з трійливими ґазами серед сприяючих обставин творить страшне зниценэ. Тільки охоронна маска може вратувати чоловіка. В многих разах неможливим э утічи перед надходячими ґазами. Найвідважнійше серце жовніра дрожить зі страху бо неминуча, страшна смерть надходить до него — смерть від удушення.

Смерть від кулї не будить у жовніра такого страху — як газ, бо не э повною.

Навіть поля мін не виряджують такого знищення в людях. Часть спараліжують, часть поранять авсе таки часть вратуэсь. Перед газом не вратуэсь ніхто.

"Стрілка" кинена з аероплану виглядаэ як невинний приряд. Не експльодуэ она ані перед, ані покниненю, не маэ в собі трійливих газів. Э то кількацалева стрілка, заострена, обтяжена оловом. Пущена з високости або з аероплану в пересічній високости, маэ тягар спаду 20 фунтів і переходить через чоловіка від голови до стіп. Кидаэсь їх на збиті маси війська. Тепер не уживають тих стрілок, бо військо найчастійше криэсь в лісах, але в чистім полю уживаэсь тої грізної зброї, тимбільше, що вона надмірно дешева.

Підводні судна без перескопів.

Деякі підводні судна не мають вже перескопів, то э прирядів, при помочи котрих залога судна зануреною під водою. Кількох знавців маринарки ствердило, що деякі підводні судна випускають торпеду не лише не виринаючи з глубини води, але і без міреня в корабель через перескоп. Тепер пізнають моряки чи корабель знищила торпеда лише по експльозії, котра ріжнить ся від експльозії підводної міни, як рівнож по частинах бронзу, з якого э зроблена поверхня торпеди, які часто находять ся в ратункових човнах або на покладі корабля.

Нові безперископові підводні човна мають по боках з переду і з гори спеціяльні сталеві приряди в роді сталевих кружків, получені телэфоном зі становищем коменданда в нутрі підводного судна. При помочи сего приряду комендант докладно чуэ, в котрій стороні і в якім віддаленю находить ся корабель, наколиж шруба корабля, який маэ впасти жертвою, вкручаючись в воду, видаэ ударенэ і спричиняэ підводні филї, котрі доходять до приряду підводного судна.

Наколи комендант чуэ лоскіт лише в однім приряді, то корабель находить ся на вскіс від судна. Наколи оба приряди видають рівний голос, се означаэ, що корабель плине рівнолегло до підводного судна і тоді вистарчить випустити торпеду в простім напрямі до бігу підводного судна, щоби влучити корабель. Наколи голос доходить до приряду уміщеного на самім переді, а не доходить до прирядів уміщених по боках судна, то означаэ, що підводне судно стоїть своїм передом проти корабля а тоді стріляэть ся з рури торпедової уміщеної на переді.

"ОДЕН, ДВА ТРИ".

"Курїэр Позаньскі", доносить: — До потягу входить женщина в старшім вже віці, котру лише з великим трудом може успокоїти мущина, що не відступав ні крок від неї, і ледви-не-ледви впросив її щоб сіла в вагоні, в котрім сиділо вже кілька молодих дівчат. — Женьщина байдужна на окруженэ, що хвилї числить на пальцях: Оден, два, три!

Опісля дивить ся зимним зором перед себе і знова повторюэ: Оден, два, три!

Молоді дівчата, чуючи і бачучи се вибухли голосним сміхом, одначе женщина не звертаэ на се уваги, лиш спокійно числить: "Оден, два, три!" — Всі дівчата реготали ся без міри, а женщина рахувала все: "Оден, два, три!"

Мущині, що прийшов з тією женщиною, було того вже за богато і відізвав ся до заходячих ся від сьміху дівчат, поважним і болючим голосом: "Ви панночки, перестанете сьміяти ся, коли вам оповім, що та женщина э моэю жінкою, і що числить на пальцях синів, котрих стратила на війні. З тої причини збожеволіла і тепер відвожу її до дому божевільних!"

В переділі вагону повстала гробова тишина. Мущині плило по лиці дві великих слєзї, а гробову тишину перервала женщина, що знову числила на пальцях: "Оден, два, три!"

Загальний вид на пристань Сальоніку, де денно висідають тисячі жовнірів.

[redacted]

„Канадиець"
Релігійно-моральний
ТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиець
THE CANADIAN

„THE CANADIAN"
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.
Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 24. EDMONTON, 28. OF JUNE. 1916. VOL V. No. 24.
MARUNCHAK COLLECTION Newspapers & Periodicals

Ціла Буковона в руках Росиян.

СТЕЙТИ СТЯГАЮТЬ СВОЮ МІЛІЦИЮ НАД ГРАНИЦІ МЕКСИКА.

На 1-го липня Альберта суха.

АЛІЯНТИ РОЗПОЧАЛИ НАСТУП НА ВСІХ ФРОНТАХ.

Оден міліон Мексиканців зголосилось до війни зі Стейтами.

Ел-Пасо, 24. черв. Мексиканьский говермент повідомляэ, що досі зголосилось вже оден міліон добровольців до війни зі Стейтами. Зголошеня далі збільшають ся.

Сен-Антоніо, 24. черв. Між мексиканьскими а стейтскими війсками прийшло до борби, в якій знищено зовсім стейтскі відділи. З цілої компанії уйшло зі житэм лише сімох стейтских жовнірів, решта вибито а 17 взято в полон.

Берлін, 25. черв. Німецкі війска, які розпочали проти-атак від Балтийского моря аж до границь Галичини здержали росийский наступ Москалі поступають в перед эще на Буковині.

Росияне у підніжу Карпат!

Петроград, 26. черв. Через занятэ Кут в Галичині, росийскі війска перейшли через цілу Буковину і знаходять ся вже під Карпатами, куди схоронилась австрійська армія.

***

По упадку Черновець.

Лондон, 23. черв. — По здобутю Черновець Москалї наступають за Австрійцями.

В области Черновець і в місті російські війска полонили 3.000 Австрійців.

На Волині ведеть ся велика і завзята битва. Німці спиняють похід росийських війск на Ковель. Кореспондент берлінського "Тагебляту" звіщаэ, що Москалї мають в сім місци переважаючу силу. Здогадують ся, що сим донесенэм кореспондент хоче приготовити Берлін на відворот німецьких війск.

ПРОСИМО ВАС ВІДНОВИТИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "КАНАДИЙЦЯ".

На Буковині.

Під Чернівцями російський генерал Лехницький взяв 49 офіцирів і понад 1500 жовнірів у полон; крім того здобув 10. гармат. З погоні за ворогами недалеко Кучурмаре він здобув ще дві гармати, 2 машинові кріси, много муніції, 1000 возів ріжної поживи і полонив 400 жовнірів.

Біля Сторожинця російські війска взяли кілька машинових крісів і полонили 2 австрійських офіцирів і 85 жовнірів.

В Жучці на двірци ми здобули склади воэнних матеріялів.

Разом вчера полонено понад 3.000 жовнірів".

Аліянти розпочали наступ на всіх фронтах.

Лондон, 26. черв. — Нинішні телэграми вказують, що аліянти розпочали сильний наступ на всіх фронтах.

Росияни скріпили свої лінії відпирають назад австр. і нім. війска. Італійці розпочали сильний проти-атак і гонять взад австр. війска. Францускі і британскі війска починають і собі сильно рухатись починаючи сильним бомбардованэм цілої німецкої лінії в Франциї і Бельгії.

На 1-го липня всі бари і лікер-штори в Альберті замикають свої двері.

Маркет зі 101-ої ул. буде перенесений знова на давне місце то э коло почти — на Доміньон сквер. Так рішили горожани Едмонтону минувшого тиждня.

В місті продають тепер алькоголь по 1. цент за фляшку, бо коли сего тиждня не розпродають по центови то на другий тиждень будуть мусіли эще доплатити, щоб хто вивіз сей товар до ріверу.

ВЕЛИКЕ СЬВЯТО.

На 1-го липня, приготовляэсь велика парада з нагоди замкненя бар і лікер-шторів в Альберті. Десятки тисяч учасників возьме торжественну участь в сім великім сьвяті, бо найбільший ворог людства зістав знищений і то раз на завсїгди.

ДВОХ НАЙВИЗНАЧНІЙШИХ БРИТ. МУЖІВ.

По лівій руці Есквит, премэр Вел. Британії, якому головно треба завдячувати успіх в всесьвітній політиці. По правій руці Лойд Джордж, кандидат на місце Кіченера, міністра війни.

Дитину вислано через експрес.

Пятилітного хлопця Патрика, з табличкою при чіпленою на грудях на шнурочку до шиї, якого надано в Форт Вермілїон, прибув щасливо до Едмонтону, до місця призначеня. Форт Вермілїон э яких 500 миль на північ. Його привезено до міста як всі иньші експресові наданя, в тягаровім вагоні а в місті передано його трансферовій компанії, яка завезла його під адрес зазначений на табличці, що висїла на шнурочку на його шиї.

Три роки тому в околицях Кріпсдейл, Плет Плумер замордував Ліндзея і аж доперва тепер злапано убійцю в Стейтах якого привезлось на суд до Альберти.

Оттава, 26. черв. Намісник Канади Дюк Конавт відїзджаэ з Канади до Анґлії десь при кінці октобра. На його місце буде правдоподібно назначений намісником Іря оф Дербі.

Канадийці відбивають всі німецкі атаки відтак самі виконюють атаки і забирають німецкі окопи.

Оттава, 23. черв. З поля борби доносять, що канадийські війска оказують ся незвичайно хоробрими і серед найгорячійших моментів суть холоднокровними. Коли між 2-гим а 4-тим червнем, Німці почали атаки на канадий. лінії і були навіть деякі забрали, тоді Канадийці виконали сильний атак і не лише відобрали свої страчені позиції, але вдерлись в німецкі окопи і забрали в полон 5. офіцирів, і 186. жов. причім здобули 8 машинових крісів і велику скількість уружія і амуніції.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИГОТОВИЛИСЬ до їзди в суботу рано на пікнік до **Вабамун Лейку?** Коли ні эще то збирайтесь туди куди всі їдуть старі і малі.

Ціна тикету туди і назад 1.10 для старих, а 60 цт. для дітий.

Там буде много цікавих забав, а по забавах перекуска задармо для всіх.

Збирайтесь і їдьте з нами в суботу рано, нас забере туди осібний прогульковий потяг.

Виходить в середу кождого тижня
АДРЕС:

„КАНАДИЄЦЬ.“

THE CANADIAN

10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

Передплата на рік виносить . . . . $ 1.

Гроші можна посилати через експрес, або на Money Order, а карточку, котру дістанете на почті, або від експрес-аґента, треба в листі місьлати до Редакції, бо без тої карточки не дістанемо гроший.

ЩО ВИ ПОВИННІ ТЕПЕР ЗНАТИ!

З днем 1-го липня с. р., то э в суботу, входить в Альберті новий закон **"Лікер-акт"**, який касуэ всі дотеперішні бари і лікер штори. Сей новий закон э цілковито відмінний від попередного, бо сей закон э **"сухий"** а тамтой був мокрий.

Треба памятати, що сей новий закон **"Лікер-акт"** зовсім касуэ всяку пиятику на ріжних поминках і оказиях, до яких наші люди так дуже призвичаїлись. Тому всі ті, які досі немогли жити без таких оказий, мають ся добре на бачности, щоб сей новий закон не нарушили своэю оказию, бо можуть ся дуже на сім попечи. А щоб охоронити наших людий від безпотрібної тяганини і коштів подаэмо низше деякі важнійші точки з нового закону. Тому нехай кождий перечитаэ собі і скаже другому, бо за кожде переступленэ сих точок чекаэ велика кара. Кождий, що перечитаэ сі нами подані точки нехай їх собі добре запамятаэ і держить се число "Канадийця" у своїй хаті, бо оно може вратувати його від великого нещастя.

ХТО МОЖЕ ПРОДАВАТИ І РОЗПОРЯДЖАТИ ЛІКЕРАМИ В НУТР АЛЬБЕРТИ.

1. Урядом назначені крамарі (продавці).
2. Аптекарі (для медичних цілий виключно).
3. Шериф або заступник (під суд. процедурою виключно).

ХТО МОЖЕ ПРОДАВАТИ ЛІКЕРИ, ВИРОБЛЮВАНІ В АЛЬБЕРТІ ДЛЯ ПРОДАЖИ ПОЗА АЛЬБЕРТОЮ.

1. Броварні
2. Дистилярні
3. Ті що мають Домініяльний Лайсенс (що виробляють ессенції і т. п.
4. Експортові склади (пар. 27.)

Хто може заряджувати професіонально та давати лікери в Альберті.

1. Реґістрований дентист
2. Реґістрований ветеринар (для німих зьвірят виключно).
3. Шпитальні урядники, шпитальні доглядачки, матрони або завідателі (для паціэнтів в шпитали на рецепту лікарську, виключно).
4. Доглядачі хорих осіб (на рецепту від реґістрованого лікаря).
5. Реґістрований лікар, в постійнім практикованю
6. Сьвященники (для сакраментальних цілий виключно)
7. Мешканець в приватнім мешканю виключно (крім особи понизше 21 років. Лікер мож дати особі понизше 21 років на рецепту, батьком, матерню, опікуном або лікарем тої особи)

Хто може мати лікери в своїм посіданю в Альберті.

1. Мешканець приватного помешканя (не більше одної кварти спіритусу і два ґальони солодких лікерів).
2. Особа що постійно занята в механічнім заводі не більше чим 10 ґальонів алькоголю.
3. Особа, що постійно занята в наукових дослідах не більше 10 ґальонів алькоголю плюс (більше) алькоголю в ужитку до презервованя (взору).
4. Сьвященики (для сакраментальних цілий виключно).
5. Інкорпоровані публичні шпиталі (скількість неограничену — однак можна лише давати паціэнтам на припис лікарської рецепти виключно).
6. Хорим особам скількість приписану рецептою прескрипціэю.
7. Шериф під судовим поступованэм.
8. Завідатель в банкроцтві або не виплатностях.
9. Звичайні перевізники для перевозу виключно скількість ограничена, яку дозволяэ акт.
10. Броварні, дестилярні, ті що мають домініяльний лайсенс позволенэ (лайсенс домін. правительства всі мусять займати ся вироблюванэм лікерів.
11. Експортери в складах виключно обмежені до продажи поза Альбертою.
12. Лікарі в постійнім практикованю дві кварти.
13. Дентисти одну чверть.
14. Ветеринарі один ґальон для німих зьвірят виключно.
15. Аптикарі для прискрипцій виключно і мішанин.
16. Продавці яким позволяэ Акт.

Що э приватне мешканэ?

Параграф 3-тий. Вираз "приватне мешканэ" в тім законі маэ означати віддільне мешканэ з осібними дверми до входу і виходу, заняте і ужите виключно і дійсно яко приватне мешканэ.

Місце де лікер не можна тримати, споживати або давати.

Вираз "приватне мешканэ" не включаэ ані не означаэ ані не може бути тлумачений якби включав чи означав дім або будинок, занятий, ужитий або в части занятий чи ужитий за канцелярію (винявши канцелярію законно реґістрованого доктора, дентиста або ветеринара) або яко шапа, яко бізнесове місце або яко фабрика, яко робітня, склад, приміщенэ клюбу або эго будинок, публична галя або галя якогонебудь товариства чи закона, яко бординґгавз або дім для льокаторів, в котрім перебуваэ більше як три льокатори крім членів яко стайня, де тримають коні, або гостинниця, коршма, готель або місце публичних забав, дім, будинок чи комнати, котрі винаймаэть ся для ріжних людий, або якийнебудь дім чи будинок, означений в параграфі 48 сего закона, дім чи будинок, де за гроші або иньшу вартісну річ держить ся, купуэть ся чи продаэть ся, купуэть ся чи продаэть ся якінебудь товари чи движимости, даэть ся їсти або станцію; вираз сей дальше не включаэть ся ані неозначаэть ся і не може бути тлумачений якоби включав чи означав якийнебудь дім або будинок сполучений ейньми чи забудованим коритом, або внутрішним переходом кромі телэфона, з місцем, це на підставі того закона уповажнена продаж лікерів, або з якимнебудь офісом, крім законно заресістрованого лікаря, дентиста або ветеринаря, або з якимнебудь бізнесовим місцем, фабрикою, складами, робітнею, клюбовим домом чи комнатою, передтим означеною салею, столовою або винайменими станціями, коршмою, гостинницею, готелем або місцем публичних забав чи від відин або з якимнебудь домом чи будинком, згаданім в 47 параґрафі того закона.

Параграф 24 Нового Акту каже: Жадна особа в границях провінції Альберти сама, або эї урядник, слуга чи аґент не може держати ані дати лікеру в якімнебудь иньшім місци, як в своїм приватнім помешканю, хиба уповажнена інакше отсим законом.

Параграф 51. Тягар доказуваня правди дотично продажі, держаня частованя лікерів маэ спочивати на особі оскарженій, яко такій, котра і не властиво ними розпоряджала ся.

Параграф 71. Поліцийні урядники, поліцейські і констаблі мають мати повне право сторожити за належним виповнюванэм кождого з застережень того закона.

Такі алькоголічні приладженя які роблені після британського правила, або спис ліків Фармекопій Злуч. Держав можуть бути продавані тільки кваліфікованими аптекарами. Се відносить ся до тонічного - зміцняючого - вина і т. п. яке часами продавано поза аптеками.

Коли хочете мати в своїй хаті сей новий закон "Лікер-Акт" то пишіть так:

Dear Sir.
Please send me a copy of new Liquor Act.
Yours . . . .

і підпишіть ся.

Відтак подайте свій виразний адрес, то э імя і призвиско і почту.

Коверту заадресуйте осьтак:

I. G. FORSTER Esq
Chief Licence Inspector
Dep. of Attorney General
Edmonton, Alberta.

ДВА ПЛУГИ.

Якось в суботу, по роботі,
Два плуги стрінули ся при плоті.

Один, котрий весь день орав
Леміш мав ясний, мов зі стали.

А другий довго спочивав.
Іржою й порохом припав.

Ото й питаэ він тамтого:
"Звідкіль ти блеску взяв такого?

І чом сияэш, мов зі стали.
На мене-ж сірі тіни впали?"

"Не штука знати! — відповів леміш
Я орю, а ти так стоїш".

Яків Щоголів.

ЧИТАННЯ НА НЕДІЛЮ.

Зібрав Т. Ганночко.

ЩО СКАЗАНО ПРО ЭВАНГЕЛИЭ АБО СЬВ. ПИСЬМО.

Слово твоэ сьвітильник перед ногами моїми, і сьвітло на стежці моїй. (Пс. 119.105.)

Руки їх не беруть; ноги їх не ходять; не чути жадного голосу з їх горла.

Їм рівні ті, що роблять їх, кожний, що на них вповаэ. (Псал. 115. 4-8.)

7.) Пророк Ісаїя говорить: —Ті, що роблять боги — всі вони ледачі; а найлюбійші їм не приносять ніякої користі; на се вони самі собі сьвідками. **Вони нічого не бачать** і не розуміють, тим то вони й осоромлять ся.

Хто зробив **бога** й вилив ідола, що з його хісна нема?

Всі спільники в тому окриють ся соромом, бо й самі містеці — вони-ж зміж людей; нехай би всі зібрались і стали; вони зляклються й застидають ся.

Коваль робить із зеліза сокиру при огні з вугля; та при тому оброблюэ й його, й працюэ над ним сильною рукою, а з голоду аж упадаэ на силах; не пэ води, з утоми вмліваэ.

Тесля, шнур напявши, значить міру; гострим знарядом обзначуэ дерево; потім оброблюэ його стругом **та заокруглюэ, і так витворюэ подобину людини гарного виду, щоб уставити його в домі.**

Він зрубуэ собі кедри, бере дуба, чи сосну, що йому в дуброві знадоблять ся, або ясеня, що самий його насадив, а дощик зростив;

Се служить йому за топливо й про огріток, запалюэ огонь і пече хліб собі. Та з того ж самого **вироблюэ він і бога й бэ перед ним поклони; вироблюэ ідола, й припадаэ перед ним навколішки.**

Частину він спалить ув огні; при другий частині пече печеню й їсть до ситу та гріэть ся, й приговорюэ: добре я загрів ся, почув тепло від огню.

А з останку **дров робить собі бога, ідола свого; бэ поклони перед ним, припадаэ ниць перед ним, молить ся до його й говорить: Спаси мене, бо ти бог мій!**

Не знають бо й не бачать, бо їм очі затулено, щоб сліпом сліпували, й однято розум.

І не візме собі такий до серця, нема в його стілько знання й розуму, щоб собі сказати: Та ж половину з того спалив я в огні, а на жарі спік хліб та печеню і з'їв те; хиба ж тепер із останку зроблю собі гидоту? **Хиба стану бити поклони перед поліном?**

Він уганяэ за порохом, серце завело його на манівці, і тяжко йому приходить ся, визволити душу свою й сказати; **а може се омана в правиці моїй?** (Ісаїя 44. 9-20.)

Новий завіт говорить:

8.) Бувши ж оце Божим родом, **не муснмо думати, що Божество похоже на золото, або на камінь, різьбу, іскуства і видумки чоловічої.** (Діян. 17. 29)

9.) Та бачите й чуэте, що не то в Эфесі, а мало не по всій Азиї сей Павел, пересьвідчивши, одвернув багато народу, говорячи, **що нема богів рукотворних.**

І не тільки се ремеслу нашому грозить, прийти в упадок та щоб і храм великої богині Артемиди не обернувсь у нішо, і не пропало величчэ тіэї, котрій вся Азия і вселенна покланяэть ся. (Діян. 19. 26-27.)

10.) Славлячи себе мудрими, потуманіли.

І обернули **славу нетлінного Бога на подобину образа тлінного чоловіка, і птиць і четвероногих і гаду.**

Тим же й передав їх Бог нечистоті в похотях сердець їх, щоб сквернили тіла свої між самими собою.

Вони перемінили істину Божу на лжу і поклонялись і служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки. Амінь. (Пав. Рим. 1. 22-25.)

11.) А остальні люде, що не повбивані тими поразами, ані покаялись уділах рук своїх, **щоб не покланятись бісам, і ідолам золотим, і срібним, і мідяним, і камінним, і деревяним, котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити.** (Од крит. 9. 20.)

12.) Народи сі почитали Господа, **та служили й вирізуваним бовванам своїм. Та й діти їх і внуки їх чинять так, як їх батьки чинили, аж по сей день.** (2. Кн. Цар. 17. 41.)

13.) **Постанови поганські пусті:** вони вирубають дерево в лісі, обробляють руками ремісника сокирою.

Покривають сріблом та золотом, **прибивають гвіздэм та молотком, щоб не хиталось.** Вони, (ті ідоли) — **мовточений стовп,** і не говорять; їх носять, бо ходити не можуть. Тим і не лякайтесь їх, бо не здоліють вони ніяк зашкодити, та й щось **доброго зробити вони не в силі.** (Кн. Ерем.10. 3-5)

14.) Ті, що **мовляли до деревяного образу: Ти отець мій, а до каменя: Ти зродив мене!** повернулись бо вони до мене плечима, а не лицем. Як же бідувати муть, тоді кликати муть: "Устань, рятуй нас!"

Де ж твої боги, що понароблював собі? нехай вони повстають, коли зможуть помогти тобі в біді твоїй, **бо ж скільки в тебе городів, стілько й богів у тебе, Юдо.** (Кн. Ерем. 2. 27-28.)

Эще більше э доказів в Сьв. Письмі, що ми не сьміэмо покланятись образам ані ідолам - божкам зробленим людскими руками.

Щоби покланятись образам і ідолам нігде нема в Сьв. Письмі нічого сказано.

СПОВІДЬ ПЕРЕД СЬВЯЩЕНИКОМ АБО ПОПОМ.

Сповідати людий почали попи 1215 року по Христі.

Сьвяте Письмо каже що ми повинні сповідатись лише перед Богом.

1.) Цар Давид сповідав ся лише перед Богом. В псальмі 25-ій говорить він так: — Задля імя твого, Господи, прости вину мою; бо вона велика. (Псаль. 25. 11.)

2.) Споглянь на горе моэ, і на труди мої, і прости всі гріхи мої! (Псаль. 25. 18.)

3.) Я виявив гріх мій перед тобою, і не покрив несправедливості моэї. Я сказав: признаю ся **перед Господом в переступах моїх, а ти, ти простив несправедливість гріха мого.** (Псаль. 32. 5.)

4.) Поможи нам, Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імені твого! (Псаль. 79. 9.)

Зі сих стихів ми бачимо, що цар Давид сповідав ся лише перед Богом, а не перед попами.

Новий Завіт про сповідь говорить отсе: —

1.) Коли визнаэм гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб простив нам гріхи, і очистив нас од всякої неправди. (І. Йоан Бог. 1. 9.)

Друге значінэ сповіди: —

2.) Визнавайте один одному гріхи, і моліте ся один за одного, щоб сцілитись вам. Много бо може молитва праведного ревна. (Яков. 5. 16.)

Тут не говорить ся, щоб всі визнавали свої гріхи одному, але **один одному** і щоб молитись **один за одного** а не **один за всіх.**

Примиренэ.

1.) Тим, коли принесеш дар свій до жертівні, й згадаэш там, що твій брат маэ що проти тебе.

Зостав свій дар перед жертівнею, і йди геть, помирись перш із братом твоїм, а тоді прийди й подай дар твій. (Мат 5. 23-24.)

2.) Мирись із твоїм противником хутко, доки ти ще в дорозі з ним, щоб не віддав тебе противник судді, а суддя не віддав тебе осавулі (слузі), і не вкинуто тебе в темницю. (Мат. 5. 25.)

Як ми прощаэмо другим так Бог прощаэ нам.

1.) І прости нам довги наші, як і ми прощаэмо довжникам нашим.

І не введи нас у спокусу, а ізбави нас од лукавого. Бо твоэ эсть царство й сила, й слава по віки. Амінь.

Бо коли прощати мете людям провини їх, то й Отець ваш небесний прощати ме вам.

Як же не прощати мете людям провин їх, то й Отець ваш небесний не прощати буде провин ваших. (Мат. 6. 12-15.)

2.) І як стоїте молячись, прощайте, коли що маэте проти кого, щоб і Отець ваш, що на небі, відпустив вам провини ваші.

Коли ж ви не прощаэте, то й Отець ваш, що на небі, не простить вам провин ваших. (Мар. 11. 25-26.)

Яку власть дав Ісус Апостолам?

1.) І дам я тобі ключі царства небесного; й що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі. (Мат. 16. 19)

2.) І, се промовивши, дихнув, і рече їм: Прийміть Духа сьвятого.

Кому відпустите гріхи, відпустять ся їм; кому задержите, задержить ся. (Йоан 20. 22-23)

ТЕПЕР МИ СЛІДІМ В СЬВ. ПИСЬМІ ЗА АПОСТОЛАМИ ЯК ОНИ ПРОЩАЛИ І ЯК ЗАДЕРЖУВАЛИ ЛЮДЯМ ГРІХИ.

Що то суть ключі? як можна вязати ключами а не замикати?

Про ключі Ісус говорить так:

1.) Горе вам, законники! **що ви взяли ключ розуміння:** самі не ввійшли, й тим, що входять, заборонили. (Лук. 11. 52)

Із сих слів Христа видно, що то за ключі — ключі після Христа — э розумінэ Бога і царства небесного.

Тому Ісус говорить до законників — ви взяли ключ розуміння — иньшими словами — ви маэте закон, знанэ-розумінэ про Бога і його царство, але

(Дальше буде.)

ОПОВІДАНЯ.

Страшні тайни монастирських мурів.

Подані МАРИЭЮ МОНК, монахинею, якій вдалось втечи з монастиря.
КОНЕЦЬ.

ся сїй стїні, нїхто не мігби був їх завважати. Коли ся монахиня ввійшла туди до середини я приближилась і собі сюди і побачила, що звідси веде кудись эще троэ дверий. Ся стара монахиня побачила мене в сих дверах і заказала менї далї йти, поясняючи менї, що се суть комнати до переховань рїжних річий. По сїм ся стара монахиня вступила сама до середини і замкнула сейчас за собою дверї. Се була моя перша і послїдна нагода, що я завважала отворюванэ сих тайних дверий і хотяй я була дуже цїкава довідатись дещо близше про сї тайнї комнати, не мала я на се більше спосібности. Я думала, що сї комнати служили до якихсь надзвичайних цїлий, бо эслиб они дійсно були лише складом, як ся стара монахиня говорила, то не треба булоб так майстерно дверї в стїнї укривати. Крім сего, ся стара монахиня видно мала якусь велику причину, щоб мене туди не впустити, а щоб задоволити мою цікавість, назвала їх складом.

Раз післала мене з Дженею до комнати настоятельки, щоб зробити там порядок. Тут завважала я на столику якусь велику книжку, яку я отворила і почала переглядати. З початку в книжці йшов спис монахинь і початкуючих, а відтак йшов спис народжених дїтий в монастири. Спис дїтий був простий і виглядав меньше більше осьтак:

Сьв. Мария породила сина дня 16. Марта 1834. р.
Сьв. Кляра породила дочку дня 2. цьвітня, 1834. р.
Сьв. Матильда породила дочку дня 30. цьвітня, 1834 р.
Сьв. Евніса породила сина дня 1. мая, 1834. р.
Сьв. Марта породила дочку дня 10. мая, 1834. р.
Сьв. Клотильда породила сина дня 29. мая, 1834. р.
Сьв. Катерина породила сина дня 1. червня, 1834. р.
Сьв. Фльоренса породила дочку дня 12. червня, 1834. р.
Сьв. Берта породила сина дня 29. червня, 1834. р.
Сьв. Етеліна породида дочку дня 4. липня, 1834. р.
Сьв. Гиполита породила сина дня 9. липня, 1884. р.
Сьв. Марта породила дочку дня 20. липня, 1834. р.

Спис сей подавав велике число дїтий, яких породили монахинї в монастири. Далї я не переглядала сеї книжки бо мене зібрав якийсь страх навид так много народжених а заразом і помордованих дїтий. Ми обі змішались сим страшним відкритэм, бо нїколи й не припускали, щоб так богато дїтий родилось монастири, тут в такім сьвятім місци. Але ми переконались, що оно так дійсно э, бо в наших руках був доказ. Тепер подумала я собі скілько то э дурних молодих дївчат, які думають втечи від спокус сьвіта і вступають до монастиря, де сподїють ся зажити тихим Богу милим житэм. А де они дійсно вступають і в чиї руки попадають? Усї цїби "духовні провідники", що они виробляють над сими бідними дївчатами? А Коли народить ся дитя, то як они в страшний спосіб відсилають його на другий сьвіт?

Крім сеї книжки, були тут эще иньші, але я не мала вже відваги заглянути до них, мабуть і они містили в собі щось цікавого.

Скілько було всїх монахинь в нашім монастири, годї напевно сказати, бо число се дуже часто змінялось. Але в послїднім тиждни, коли я вже мала втічи з монастира, переконалась, що в нашім монастири було 180 монахинь, а крім сего було 30 початкуючих.

Коли я переконалась своїми власними очима про всї кримінальні справки попів в сїм монастири і про рїжні иньші злочини, постановила я за всяку цїну видїстатись зі сеї страшної нори. Найбільше спонукало мене до втечи се, щоя боялась, щоб не породити дитини, бо знала дуже добре яка чекалаби эї судьба, з рук сих чорних злочинців.

Одного дня рішилась я втїчи з монастиря і не бути більше учасником сего безвстидного і злочинного житя. В вечір, по звичайних молитвах, монахинї пішли до спальнї, а я вдалась на своэ місце, до комнати слабих. Незадовго надійшов лїкар і я пішла з ним від ліжка до ліжка і записувала медицини для слабих. Лїкар відійшов а мене гадка таке не опускала, щоб я втікала з відси, бо тепер найлучша нагода.

Я могла втїкати двома дорогами. Одною дорогою могла йти туди, куда заходив сюди лїкар, то э вийти сходами на подвірэ звідки вела мала фіртка через мур на улицю. Ся дорога була найкоротша, але і не дуже безпечна, бо коло фіртки була хатчина для сторожа, який перебував тут як день так ніч.

Друга дорога вела з моїх комнати до комнати слабих оніся через коритар, відтак через комнату де звичайно перебувала стара монахиня, звідси знова через спільну комнату і коритар на подвірэ, звідки йшли великі ворота на вулицю.

Я знала, на яку виставлялась небезпеку, колиб мене прилапано на моїй утечи, або булаби спіткала мене така сама доля як сьв. Франціїшку, або булабим зігнила в замкненю в півници. Згадавши про півницю, в менї збурилась кров і я майже напів сьвідома таке з папером в руци пустилась бігом через комнату слабих відтак перебігла через коритар, перейшла з поспіхом комнату старої монахинї, яка почала щось до мене говорити, але я відповіла лише "післано мене" і знайшлась нараз в спільній комнатї. Тут не оглядаючись на нікого спішила до дверий як найскогше. Нїхто мене не зачіпав, бо думали, що я певно спішусь з чимсь важним до настоятельки, тимбільше, що я держала в руці сей папір, на якім записувала медецини для слабих. Відтак дісталась на темне подвірэ а звідси без найменьшої трудности дісталась через сї великі ворота на улицю, мимо сего, що они були замкнені.

Моя рішучість вивела мене зі сего страшного гнїзда і я знайшлась на вільности.

Закінченэ.

Коли втїкла я з монастиря, думала, що менї небезпечно буде перебувати не лише в Монтреялї але і в Канадї, тому виїхала в Стейти, до Ню-Йорку заведено мене до притуловиска рля бідних, де мною ревно заопікувались.

По короткім моїм побутї в сїм притуловиску, коли сиділа я сама в комнатї панї Джансон, ввійшла сюди айришска слуга, що робила в притуловиску і повідомила мене, що п. Конрой э на долї і хоче бачитись зі мною. Коли я довідалась, що сей п .Конрой э кат. попом, дуже сим налякалась а заразом і здивувалась, як так скоро вже навіть тут в Ню-Йорку довідано ся про мою утечу з монастиря і про моэ місце перебуваня. Я відмовилась зійти на діл. Служниця вернулась эще раз до моїх комнати і сказала менї, що піп Конрой поручив менї сказати, що він дуже добре знаэ хто я і звідки тут прибула і що моэ укриванэ на нїщо не здасить ся, бо деб я не була і якби не ховалась, то мене таке злапають і відвезуть туди звідки я втікла. Дальше тепер казав менї піп Конрой, що настоятелька з монастиря "Чорних Монахинь" передала повновласть всїм кат. попам, не лише в Канадї але і в Стейтах, щоб мене зловити, тому лучше буде, коли я сама віддам ся їм в руки назад бо я і так їх рук не уйду. Коли я не хочу вертатись до Канади, до свого монастиря, я можу лишитись в монастири в Ню-Йорку.

Се повідомленэ мене страшно налякало і я тремтїла на цїлім тїлї, щоб сей піп не зайшов сюди до моїх комнати і мене силою не завів назад до сеї страшної вязниці-монастиря. Я хотяй була вже на вільности, однак кількалїтне знущанэ ся попів в монастири надиною де они були панами не лише мого тїла але і душі, так відобрало менї самосьвідомість, що я эще і тепер не могла зрозуміти, що їх власть надиною вже скінчилась і жаден з них не маэ до мене більше права.

Недовго по сих відвідинах піп Конрой прийшов знова за мною і коли я і тепер відказалась видїтй його, тодї він через сю саму слугу хотів довідатись, чи се я дійсно монахиня сьв. Юстина і чи то я, перед своэю утечию, виявила свій замір на сповіди перед попом Келим в Монтреялї. Я сказала йому заявити, що то все правда, але з ним зовсїм не хочу бачитись, однак эсли він маэ щонебудь важного менї сказати, то я можу побачитись з ним но не сама але в присутности пана Т. — або пана С. — на що піп Конрой не згодив ся.

Піп Конрой богато эще разів заходив до притуловиска і нераз цїлими годинами вистоював по закамарках коло сходів на долї, але се вже було провідінэ Боже, що я туди не заходила, бо хто знаэ, що булоб мене там спіткало.

Хотяй я була на вільности і обходженэ ся зі мною в притуловиску було дуже людяне, але пережиті сцени в монастири і безнастанний страх перед попами, щоб знов не попастись в їх руки, так подїлали на моэ здоровлэ, що я чим раз більше почала занепадати на здоровлю. Вкінци се так підкосило

(Дальше на 5-ій стр.)

(Продовженэ з 4-ої стр.)

моэ здоровлэ, що мене забрано до шпиталю. Менї здавалось, що моя година смерти скоро зближаэсь, а що я доси була католичкою і вірила в усї науки кат. церкви, забажала висповідатись зі всего, що я пережила в своїм так короткім житю. На моїм сумлїню тяжіло щось тяжке, не мов млиньский камінь і я думала, коли не очищусь зі сего всего, нїколи не ввійду до царства небесного. Тому постановила висповідатись, відкрити перед сьвітом своэ монаше житэ і помочи сим невинним жертвам, які эще мучать ся в монастири. Я думала, що коли я зі сего не висповідаюсь, то я не можу рахувати на Боже милосердиэ, бо плач, зойки, стогни мордованих монахинь і невинних дїтий в монастири, стягне на мене страшне проклятэ, що я могла помочи їм а не хтїла.

Зі своїм заміром звірилась перед одною норзою в шпиталї, а ся допомогла менї, щоб мій замір перевести в дїло. Она повідомила про мій намір шпитального капеляна, якому оповіла я своэ житэ і муки в монастири. Справдї, з початку довго вагалась чи відкривати се страшне житэ поза монастирськими мурами, бо сказавши правду, встидалась сама себе на саму згадку про него, тому відкладала се відкритэ з дня на день. Але, коли сили почали мене щораз більше опускати і ознаки були щораз більше алярмуючі, оповіла се все, що тут читалисьте перед шпитальним капеляном, бо не хотїла, щоб сї секрети монашого житя не йшли зі мною до гробу а попи і монахинї, щоб не оманювали сьвіта і добрих людий.

Я довго боролась зі своїми гадками чи відкривати сї всї лайдацтва монастирского житя, чи може закрити їх перед сьвітом і зійти з ними до гробу. Я думала нераз і се, що можливо як я виздоровію від датись в руки попів, бо хотяй они знищуть моэ тїло то спасуть мою душу. І нераз навіть рішала, що зараз по виздоровленю піду назад між католиків до монастиря. Але таке рішанэ сейчас завмирало в самім зародку, коли подумала я, що я маю стати в коротці матерію і лише задля сего дитяти втікла я з монастиря. І що сталобись з моїм дитятем, коли вернулаб я назад туди і віддала себе і свою дитину в руки попів. Ся загадка мене страшно алярмувала. Менї ставав сейчас образ перед моїми очима, як попи будуть хрестити мою дитину і сейчас пічнесь його страшне душенэ, а відтак вдушену мою дитину вкинуть до дїри в півницї і тут присиплять вапном. О се було страшна дійсність! Нїяк не могла згодитись на се — таж я була його матерію. Я нїяк не могла віддати своэ невинне і безборонне дитя на страшне мордованэ сим чорноризникам.

Зноваж, коли подумала я, що я немічна і бідна, бо моэ здоровлэ знищив монастир і "отцї духовні" і не буду в силї вигодувати і виховати свою дитину, бралась мене розпука. Чи могла я припускати, що о. Фелан, проборщ в містї Монтреялї, занявсь вихованэм свої дитини? Чи і йому батькови могла я повірити вихованэ його власного дитяти? Чи могла я припускати, що він вважаючи на батьківскі обовязки займесь не лише вихованэм свого дитяти, але дасть і удержанэ його бідній, слабій зневаженій і безборонній матери? Нї! Сего я не могла сподїватись від сего чорноризника, бо він був **такий самий** до повненя найогиднїйшого злочину на своїй власній дитинї, щоб лише охоронити себе і кат. церкву перед сею страшною ганьбою.

Побувши довший час в шпиталї почала я приходити до себе. Тепер дано менї до читаня Біблїю і я почала Эї з залюбки читати. Читаючи так Біблїю довідалась я аж тепер, чого Бог вимагаэ від мене і чого Він дійсно хоче від свого сотворіня? Аж тепер читанэ Слова Божого розяснїло мій розум і я пізнала се фарисейство і облуду в якім я досї жила. Тепер пізнала я силу сеї **Книжки** і чому то так всї боялись Эї в монастири "Чорних Монахинь". Я аж тепер зрозуміла, чому то говорено в монастири, що дїтий чи старих зі Стейт було так тяжко відірвати від сеї Великої Правди і зробити їх католиками. Читанэ сеї Великої Правди зробила на мене великий вплив я відродилась стала не перепудженою бездушною монахинею, але дійсним сотворінэм мого доброго Сотворителя.

НА ДОКАЗ ПРАВДИВОСТИ ВІДКРИТЯ СИХ СТРАШНИХ ТАЙН МОНАСТИРСКИХ МУРІВ ПОДАВАЛИ ТОДЇ ҐАЗЕТИ РІЖНІ ФАКТА І ПОСЬВІДЧИНЯ.

Слїдуюче посьвідченэ явилось в "Пр. Віндікейтор", в марті 1834. року.

"Ми низше підписані переконавшись докладно оправдивости відкритя Марії Монк, бувшої монахинї в монастири "Чорних Монахинь", в Монтреялї, заявляэмо що все, що э подане в сїй книжці, виданій в Ню-Йорку, під заголовком **"Страш. Тайни Мон. і т. д."** э правдою.

Далї, що ми посїдаэмо в своїх руках два заприсяжені зізнаня від двох осіб, то э від п. В. Мілэра зі сего міста і від одної замужної женьщини, також з Ню-Йорку, які заявляють охоту доказати і переконати кождого сумнїваючого ся о правдивости сего відкритя".

В. С. Бровнер.
Джан И. Слокум.
Андру Брус.
Д. Феншав.
Томас Гоган.
Амос Белген.
Давид Вессон.

Пригадуэмо, що на 1-го липня буде вже готова книжка про "Страшні тайни монастирських мурів".

ЯК ВИГЛЯДАЭ В ПІДВОДНІЙ ЛОДЦІ — ПІД ВОДОЮ?

У вежі команданта підводної лодки э витяте маленьке віконце, заложене плитою з грубого скла. Через се віконце видно досить далеко житэ під водою. Природно, що чим море э спокійнїйше і вода чистїйша, тим лїпше і дальше видно. Кромі сього також і будова морського дна дуже богато причиняэть ся до прозорости води в мори. Коли морське дно э з білого, ясного піску, то можна далеко дальше видїти нїж як се дно э з темного намулу. Коли лодка пливе недалеко від верхнї води, то і сонїчне сьвітло відграэ деяку ролю. Проміні сонця передирають ся ще кілька метрів глибоко в воду.

Однак крізь се віконце нїколи не можна видїти так добре і далеко, аби розпізнати надпливаючий корабель. Таксамо не можна завчасу побачити під водою лежачий розбитий корабель або підводну скелю, щоб її дало ся в пору виминути. Се все стало-б ся завсїди запізно, щоб можна було перешкоду виминути і тому залога мусить собі в иньший спосіб радити.

Та властиво, так сказавши, вся залога підводної лодки зовсїм не маэ найменьшого понятя, що робить ся під водою. Тілки командант лодки від часу до часу висуваэ понад воду руру перископа і роздивляэть ся по виднокрузї. Але через перископ можна також розглянути дуже недалеку околицю верхні моря. Він через крученэ рукою перископа може розглянути, що дїэть ся довкола його зануреної лодки. Одначе ся робота не э така дуже легка й особливо, коли подорож під водою триваэ довший час, даэть ся добре в знатэ. Іменно, сї рури не можуть обертати ся надто легко, бо в більших глубінях тодї не ставили-б достаточного опору натискови води і вона легко втиснула-б ся в середину лодки. А увійнї команданти не вільно нї на крок зійти з вежі, а що там нема місця на більше людий, тому легко собі представити, що його служба э дуже сильно фізично й умово напружуюча.

Та не меньше і кождий моряк із залоги підводної лодки мусить вміти над собою панувати і бути осібно до своэї важкої служби вишколений. Се кождий може легко зрозуміти, яка то мусить бути важка річ, підчас війни, самому, не бачучи зовсїм нїчого, віддати своэ житэ до розпорядимости одній людинї, до того ще глибоко під водою і зовсїм на неї полягати. Та всї вони себе дуже добре знають. Цїла ся малесенька залога підводної лодки, від команданта до наймолодшого паляча, всї знають про се, що кождий э якраз відповідний до свого становища і не инне його навіть в хвилї смертельної небезпеки. І отся певність і се почутэ позволяэ їм спокійно сповняти свою службу.

Підчас подорожі під водою через мале віконце тільки дуже рідко можна побачити перепливаючу рибу. Гук корабельної шруби а таксамо і лоскіт вдаряючих об стїни мас води вже здалека відстрашуэ всї риби. А риба може навіть в послїдній хвилї дуже скоро втїчи з дороги. Та зовсїм инакше дїэть ся, як лодка припадково дістанеть ся у великі громади риб Один з командантів підводної лодки оповідаэ, що йому вже пару разів доводилось попасти в середину великих лав оселедцїв і що він нїколи не буде міг забути сього чудового а заразом і сьмішного виду міліонів перестрашених рибок. Серед найбільшого переполоху риби старали ся втїчи від найблизшого сусідства підводної лодки. Одні били ся в другі, штовхали і відпихали ся на всї сторони, на право, на ліво, горою і попід спід лодки. А усе те яснїло і блищало неначе срібна шовкова хустка, якою нараз хтось оповив цїлу підводну лодку.

Та коли підводна лодка на спочинок спустить ся на дно моря, тодї вже частїйше можна приглянутись і побачити все буйне житэ на морськім днї. Лодка тодї не плине та не справляэ нїякого гуку і шуму, а через се й не полошить риб. А риби вельми цїкаві оглянути ту потвору, зроблену руками чоловіка, яка маэ відвагу вдертись аж в їх дотеперішне неподїльне царство.

До того в серединї лодки горять элэктричні лямпки, а їх сьвітло паде широкою смугою крізь вікно. І тодї риби поволи підпливають до сьвітла. Однак все ще не мають відваги наблизитись до самого вікна. Та коли бачать, що їм не грозить нїяка небезпека, підпливають до самої шиби вікна, щоб придивитись горіючим элэктричним

(Докінченэ на 7-мій стор.)

ДОПИСЬ.

Впов. ПАНЕ РЕДАКТОР!

" І зрозумієте правду, й правда визволить вас". Эван. від Йоана 8:32.

Я коли читаю "Канадаэць" то знаходжу дописи поодиноких людий, котрі описують свою радість, яку они получили через нашого Спасителя Ісуса Христа. Я коли читаю тії дописи, то приходить і мені на гадку моэ житэ передше, котре я проводив перейшло 18. років, будучи сином гр. кат. церкви. Я коли був в греко. катол. церкві, то я думав що усі люди підуть до пекла, котрі не належуть до грк. кат. церкви, котрі не дадуть на службу Божу, котрі не дадуть на сьвічку, котра дармо згорить і ніякої користи не принесе по тому, що сьвічку добре засьвітити в ночи, а в день то не треба, бо Господь дав велике сьвітло, се эсть сонце. Я думав що як я не піду до сповіди, так буду найгірший грішник, хотяй як я одного разу пішов до сповіди, то ми ксьондз задав три дни посту, від середи аж до неділї не треба нич було їсти, аж на великдень рано зїсти сьвяченого яйця, і то всьо.

Я старав ся виповняти всьо, але то тілько я робив до часу, аж коли Господь зглянув ся надімною і розяснив мій розум так, що я зачав читати Біблію. Коли зачав я шукати правди в Слові Божім, то ті всї обряди, котрі я так словняв, я їх всіх покинув і перестав вірити в них, а зачав служити Богу в дусї і правді. (Эв. Йоана 4:23.) Тепер я радуюсь з дітьми Божими, що знайшов одну дорогу, котра эсть Ісус Христос. (Эв. Йоана 10:9.)

Я представляю собі той час, коли я був вірним сином грек. кат. церкви, і як я був невільником гріха, віддалений від Бога, я думав, що одна церква і зї заступники поможуть менї до спасеня моэї душі. Але они мали тілько з мене користь для своэї вигоди, їм байдужно було за мою душу, а їм о одно розходило ся, щоби я був в їх пазурах, і щоби они з мене годувались.

Коли я знаходив ся у своїх родичів, то були такі часи, що ми діти не бачили в дома хліба по 3-4 місяції. А як треба було ксьондзови на парастас, то моя мати з остатного стягнула ся і спекла і занесла. Ксьондз бридив ся їсти той хліб, і дав свиням. Не сказав: бабо дай той хліб своїм дітям. Свинї попівскі вартнійші були у него як ми.

Приятелї мої любі, чи мало эсть із вас, котрі так само біди ли в краю як і я, і нас біда пригнала тут за море через темноту нашу духовну.

В старім краю панував над тобою твій душогуб - жид і лях, і тут ти приїхав до вільного краю, і туть панки ссуть із тебе остатню кров. Чи довго эще будеш згинатись перед своїми пастирями, котрих повинність э тебе розуму навчити.

Я раджу вам мої приятелї, покиньте своїх пастирів, а возьміть собі за Пастиря Ісуса Христа. (Эв. Йоа. 10:11.) Ви подивіть ся що ваші пастирі роблять з вами, з вас жиють, і з вас скіру друть. Ваші маэтки позабирали, з ваших церков вас виганяють, забороняють вам читати Біблію, котра може умудрити всякого чоловіка, котрий тілько з вірою шукаэ правди. Не хочуть пустити вас до неба за дармо, але тільки за гроші. А як ви упімнете ся о своэ право, то вас зараз прокленуть, і назвуть вас паршивими вівцями.

А впрочім подивіть ся що они зробили через тих 1.000 років то они так ся хвалять, що суть просьвітителї. Богато тя просьвітили. Якім буваэсь у краю, то за похорон остатню корову даваэсь як хотів эсь батька поховати, або матір. Його не обходила твоя біда, він покінчив школи на то, щоб ти хлопи йому руки лизав, щоб ти його годував, а він тебе потім назвав хруньом і т. д.

Хто тому винен? Ніхто як не тілько ми самі. Час перестати вам вірити всім байкам, час нам перестати страхати ся їх чистилищ їх пеклів, а возьміть ся до науки, возьміть ся до Біблії а тогди сьвіт духовний, і Дух сьвятий покаже вам другу дорогу, котра эсть проста, котрою наш Спаситель ходив. За водителя возміть собі вашого водителя Ісуса Христа.

Я дякую Богу, що Господь мене найшов і привів до себе і що служу Богу і що я э раб Божий а не раб чоловіческий.

Остаюсь з глубоким поважанэм до Читачів "Канадийця".

Ваш приятель Іван Васильків.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ — ПЕРЕДПЛАТНИКОМ "КАНАДИЙЦЯ".

ПОЧАТОК ХОРОБИ.

Девятьдесять процент зі всіх хоріб мають свій початок в нетравности жолудка, так сказав проф. Чаркот. Зі сих слів славного професора показуэсь нам як важним э тримати свої органи до травленя в добрім і працюючім стані.

Туму як лише завважаэте най меньшу неправельність в травленю, то э з браку апетиту спробуйте сейчас **Трінерового Гіркого Вина.** Оно приверне вам силу і апетит і Ви будете чути такими здоровими як і передтим.

В аптиках. — Ціна 1.30.

JOS. TRINER, Manufacturer

1333 - 1339 Str. Ashland Ave

CHICAGO.

Коли лише потребуэте доброго і випробованого **лініменту, питайте за Трінеровим.** Приготовляэ його з найлучших складників компетентний хеміст і аптикар, під доглядом нашого лікаря. Ніодин не принесе скорої і певної помочи лучше, чим Лінімент Трінера.

Ціна з почтовою оплатою 70. цт.

ЧЕТВЕРТА ПРОГУЛЬКА МЕТОДИСКОЇ СОНДЕЙ-СКУЛ ЮНІЇ ДО ЛЕЙКУ НА ВАБАМУН. ДНЯ 1-го ЛИПНЯ.

Знаменита купіль в лейку, їзда човнами і иньші забави на своїх власних пропертах.

Безплатна перепуска для всїх участників.

Ціна тикету з Едмонтону аж до лейку $1.10 — для дітий 60 цт.

Хто хотівби їхати аж до Себа-біч, з Вабаму йдуть туди осібні потяги.

МИ ВИРОБЛЯЭМО СТАРО КРАЭВІ КОВБАСИ.

Эсли хочете старокрайові ковбаси, вудженину або щонебудь з ґросерів пишіть на адресу: —

WASYL ZAPOROZAN

518. Kinistino, Ave.

Edmonton, Alberta.

Висилаэмо все потрібне на фарми і секциї і даэмо опуст на гуртові замовленя до штопрів.

ПОШУКУЮ свого брата **КОЗЬМУ ГОРГІЧУКА** зі села **Устэ** пов. **Снятин Гал.** Минувшого року перебував в Альберті.

Хто би про него знав або він самий прошу зголоситись **на сю адресу**

NICK GORGIYCHUK

350. Kinistino, Ave.

Edmonton, Alta.

ТАНА СТАЙНЯ.

Всї, що їдуть до міста Едмонтону можуть одержати за 15. цт. нічліг для коний і для себе.

Мої стайнї суть при ОТЕР УЛ. Ч. 210.

АДРЕС:

A. Morawiecki

210 Otter st., Edmonton Alta,

РІЧНИКИ "КАНАДИЙЦЯ".

Хто хоче може купити в редакциї "Канадийця" річники з 1914 — 1915 року.

Неоправлені	**0.75.**
Оправлені	**1.75.**

Гроші просить ся надсилати через **Постал—нот**, або **одноцентовими стемплями.**

Сї женьщини одержали найвисшу військову відзнаку від бельгійського короля за несенэ помочи раненим серед граду

Як Австрия обходить ся зі своїми підданими.

Тільки глухі вісти доходили до нас про зьвірства, яких допускались в Галичинї армії центральних держав. Ті вісти спиновала цензура подібно як описи знущань Турків над Вірменами. Аж кореспондент газети "Чікаго Делї Нюс", А. Чарнецький, що обїхав та оглянув недавно Австрию й Німеччину, привіз документи та точні описи сего, що діялось і діэсь в Галичинї.

Подаэмо в скороченю зміст одної з його статий, котра звучить:

Зараз з початком війни почав ся на землях України судний день.

Великими печатаними афішами і оповіщенями в часописях доносило правительство про долю сих, що важились скритикувати власти.

Вирок намістного Суду.

Суд ц. і к. Армії Етап. Коменди, по переведеню намістного суду, вироком з дня 16. липня 1915. Чо. 325-15. засудив.

Онуфрия Вільхового — уродженого в 1866. в Дикові, пов. Тішанів, замещкалого в Щирци, пов. Львів, Галичина, гр. кат. ц. і к. возьного податкового уряду.

Декуди ще полишали повішених через довший час на деревах, для остереженя людности. З малими виїмками генерали австрійські й німецькі виробили собі між населенэм славу катів й вішателів. Всї признають згідно, що після прогнаня Москалів з Галичини, генерали центральних держав поводились з австрійськими підданими, особенне Українцями зовсїм як опришки, або як витязї з ворожою людностю. Найменчого згляду нї милосердя не знайшло ся для сеї людности, що не тільки дала рекрута, конї, пашу, хліб і роботу для оборони краю, але ще й дуже часто мусїла дивитись на знущанэ над своїми жінками і дівчатами та бачила, як діти мруть з голоду, бо войско забрало корови.

Слідуючі документи показують з яких причин трачено людий на шибеницях.

1. Афіш, величини 21х25 цалів, ясно зеленої барви, який був розвішений по цілій Галичинї каже ось-що: —

1. З причини злочину образи Маэстату, після параграфу 63. К. К., якої допустив ся через зневаженэ портрету цїсаря і зганьбленэ його Маэстату;

2. Злочину забуреня публичного спокою після параграфу 65-а, К. К., доконаного через прилюдні вискази проти Монархії і замащенэ австрійського цїсарського орла;

3. Злочину проти армії, після пар. 327 К. К. доконаного через змаганэ, щоби присилувати жовнїра, що ховав ся перед російською неволею, до замельдованя ся в російській коменді.

На кару смерти через повішенэ

Вирок смерти виконано дня 16. липня 1915 р. о год. 6.30 вечером.

Сьвідки, переслухані на місци кореспондентом д. А. Чарнецьким зізнають згідно, що жовнїр, втікаючи, питав ся Вільхового, чи безпечнїще втікати через поля, чи піддатись. Вільховский сказав, що эсли піддасть ся, може вратувати житэ.

Юрко Кушка, літ 54, батько пятеро дітий, вдовець, господар, замешкалий в Печихвостах, пов. Камінка Струмилова, пійшов на шибеницю, бо хтось доніс, що критикував австрийське правительство, нарікав, що переслїдуэ греко-католиків, казав, що Австрия вже пропала, що співав в церкві за російського дяка, казав на погибель Ляхам і Жидам і хвалив ся, що післав своїх синів до Росиї, аби не потребували боротись проти Москаля.

Іван Вотенко, літ 64, батько четверо дітий з Печихвостів, пішов на шибеницю, бо висказував ся неприхильно про Австрию і Поляків.

Іван Вук, літ 67, батько пятеро дітий з Печихвостів, **Ілько Табашник,** літ 69 і **Тадей Ясильковський,** літ 33, зістали повішені, бо хтось сказав, що неприхильно висказались про Австрию.

Сьвідки признають, що вистарчило аби на когось кинути підозрінэ, а вже його шибениця не минула.

Як виглядаэ в підводній лодці під водою.

(Докінченэ з 5-ої стор.)

лялам під водою. Та вдаривши ся сильно головою об шиби, перестрашені втікають.

Се э знаною річию, що сьвітло так само манить до себе риби, як на воздусї нічні нетлї. І тому то, коли лодка спочиваэ на дні моря, можна цілими годинами приглядати ся всїляким перепливаючим рибам і се ніколи не вкучить ся. Тодї здаэть ся, що то чоловіка зачинено у великій скринї під водою, а всї ті риби припливають, щоб його оглянути, зовсім так само як ми йдемо в менажерію, щоб там оглянути зачинені звірі.

Так то пливе житэ моряків в середині підводної лодки.

Чи Ви любите читати "Канадиэць"? А чи любите також і платити?

Нова Книжка

Новість! Новість!

На другий місяць вийде вже з друку давно ожидана книжка.

Страшні Тайни Монастирских Мурів.

Подані МАРИЭЮ МОНК, монахинею, якій вдалось втечи з монастиря.

СЕ НАЙЦІКАВІЙША КНИЖКА НА УКРАЇНЬСКІЙ МОВІ.

ЦІНА 75. цт. (з пересилкою.)

Наклад невеликий, тому спішіть ся з замовленам, коли хочете довідатись про МОНАСТИРСКІ ТАЙНИ!

THE CANADIAN

10336 - 96 ST Edmonton, Alta.

CANADA.

Др. Іван Кость Паздрій

ПЕРШИЙ І ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР ОТВОРИВ КАНЦЕЛЯРІЮ І МЕДИЧНУ ЛЯБОРАТОРІЮ У ВІННІПЕГУ В КАНАДІ.

На увагу заслугуэ медична ляборація в котрій виробляэ ся всякі медицини після найновійших метод. Коли хто хоруэ на якунебудь хоробу повинен віднестись листовно залучаючи 3 цт. марку на відповідь на понизчу адресу: — — —

DR. I. C. PAZDREY

259 Selkirk Ave.
WINNIPEG, MAN.

УРЯДОВІ ГОДИНИ:
від 2 — 5 по полудни
від 7 — 9 в вечір

ЧИТАЙТЕ НОВІ КНИЖКИ, КОТРІ ДІСТАНЕТЕ В "УКР. КНИГАРНИ" НА КІНІСТІНО УЛ. В ЕДМОНТОНІ.

1.	Девять братів і десята сестриця Галя	0.15. цт.
2.	Істория про молодого Пилипка, як лютий Морозенко замучив його в лісі	0.20. цт.
3.	Опришок і инші оповідання	0.25. цт.
4.	Діявольска справа	0.25. цт.
5.	Шерльок Гольмес часть 13 і 14 по	0.15. цт.
6.	Ренальдо Ренальдіні оповіданэ	0.25. цт.
7.	Розбійник Кармелюк Том. 1. .. 0.40. цт. . Том 2.	0.40. цт.
8.	Оповіданэ про 40 розбійників	0.20. цт.
9.	Кроваві дияманти	0.35. цт.
10.	Укр. Сьпіваник, більший	0.40. цт.
11.	Укр. Сьпіваник, меньший	0.25. цт.

КАТАЛЬОҐ ВИСИЛАЭМО ДАРОМ.

Адресуйте так:

UKRAINSKA KNYHARNIA

350. Kinistino, Ave.

EDMONTON, ALBERTA.

НОВИНКИ.

Лойд Джордж буде міністром війни.

Лондон, 25. черв. Одним з найпевнійших кандидатів на міністра війни уважають тут Лойд Джорджа, дотеперішного міністра амуниції. Лойд Джордж забере крісло, правдо подібно з початком слідуючого місяця.

Німеччина покликуэ 17-літних.

Лондон, 22. черв. — "Льокаль Анцайгер" подаэ з Берліна, що німецьке правительство візвало до оружя 17-літних хлопців.

Голос Ґенерала Шумського.

Лондон, 22. черв. — Російський военний критик Шумський пише у "Біржевих Вэдомостях", що здобутэ Черновець означаэ занятэ цілої Буковини. Коли Австрійці не вдержать ся на Волині, то впаде не лише Львів, але всі війска Гінденбурга будуть в небезпеці.

Лондон, 27. черв. Офензива аліянтів йде скорим кроком вперед і німецкі лінії скоро захитають ся, бо Німцям брак резерви. Коли офензива аліянтів піде далі так скорим кроком як досі то мир в Европі буде эще перед "Хрістмусом".

Доляр не гроші, а за одного доляра буде йти "Канадиэць" до вашої хати що тиждня через цілий рік.

Больфрас.

Найбільший боэвий корабель на сьвіті.

До американьскої боэвої фльоти зістав прилучений тепер найбільший боэвий корабель на сьвіті. Э се дреднот Пенселвенія. Будувати сей морський великан почато в році 1913-ім. Він э довгий 608 стіп, йде 28 і пів стопи глубоко в воду та маэ поэмности 32.000 тон. Його машини мають силу 32.000 коний а скорість виносить 21 узлів на годину.

Вражінэ у Франції.

Париж, 17. червня. — Париські дневники довго обговорюють успіхи московського наступу на Волинь, Галичину і Буковину. Деякі думають, що "московський медвідь" продрухав ся і дав початок до великої офензиви аліянтів на всіх теренах. Великий подив будять російські комунікати, котрі подають донесеня дуже здержливо.

З великим подивом висказують ся Французи о відвазі московських салдатів і о підприэмчивости ґенералів. Московська побіда збила тверджене, що модерна боэва лінія не дасть ся захитати. Успіх залежить головно від переваги артилэрії. Таксамо Москалі мають завдячувати своїй успіхи Японцям, котрі заосмотрили їх в артилэрію.

Білі ворони.

З Гаґи доносять, що в Голяндії появились білі ворони і то в великім числі. Просе незвичайне явище природи, говорять, що вже минувшої зими можна було побачити де-не-де ворони з чорними головами і хвостом, а білими крилами. Се горічної зими в Голяндії появились ворони цілком білої краски. Одну таку білу ворону зловлено і голяндські зоольоґи заняті тепер розвязанэм сего дивного явища. Вони додумують ся, що зміну краски пірэ з чорного на біле спричинила пожива людським мясом, якого мали вони подостатком на полях бою в Бельґії та Франції.

СПЕКУЛЯЦІЯ ЦАРЕСЛАВНИХ БАТЮШКІВ В НЮ ЙОРКУ.

В Ню-Йорку розпочав ся новий скандальний процес на тлі попівського лайдацтва, сим разом вже між цареславними. Якийсь Афанасій Харитонович (видно Українець) запізвав протоэрея ню-йорського собору о. Б. Туркевича за сьвятотацтво. Коли у Харитовича померла донька, він пішов до цареславного батюшки і закупив кусок землі на гріб, на цвинтари Мавит Олівет, який був в руках Російського Собору на 97 улиці. По якімсь часі Харитонович пішов поглянути на могилу, та немало здивував ся, коли замість могнли своэї доньки, застав похороненого другого мерця. На запит, що сталось з тілом його доньки, хто її викопав з гробу і приказав на тім місци поховати иньшого мерця, — піп, який завідував цвинтарем, змішав ся і не дав ясної відповіди.

Харитинович не могучи діста ти поясненя, чуючи, що сим обиджено сильно його релігійні чувства, заскаржив попа перед висший суд жадаючи 50,000 долярів відшкодованя. Так подали стейтські російські часописі.

Як скінчить ся процес, сего ніхто не знаэ, досить що батюшка завідатель цвинтаря в великих тарапатах.

Про вислід напишемо пізній ше.

Відгомін послідної великої морської битви.

Офіцири німецьких боэвих кружляків Ельбінґ і Фравенльоб які зістали затоплені в послідній і до тепер найбільшій морській битві в історії сьвіта, що розіграла ся перед двома тижднями коло данських берегів, в часописи Франкфуртер Цайтунґ подають подробиці з отсеї страшної стрічи.

Німецький малий кружляк, Франвенльоб, находив ся в битві від години 7 до пів до дванайцятої в ночи. По сім вмішав ся поновно в битву і тоді зістав поцілений двома англійськими ґранатами. Експльозія на покладі була така страшна, що все зістало стерте на мак. За хвилину, а се було коло 1-шої години по півночи кружляк зістав поцілений торпедою. Вибух був такий сильний, що цілий корабель зістав піднесений в воздух і сейчас пішов на дно. Дехто з залоги вспів виратувати ся на тратвах, з яких кожда була шість стіп довга а три стопі широка. Виратовані, з ногами в воді, на сих тратвах десять годин находили ся на морю, а що море було бурливе, тому филі безперервно перевалювали ся через них. По десятьох годинах явили ся на місци німецькі торпедові лодки і їх виратували.

Німецький боэвий кружляк Вісбаден зістав поцілений одним ґранатом, який перебив панцир і пук посеред машин. Наслідком знищеня машин кружляк став зовсім і треба було його полишити власній судьбі. Та його залога ані не хотіла чути про се, щоб покинути потапаючий корабель і стріляла дальше і остаточно пішла на дно моря разом з своім кораблем.

Молитва.

О, Отченаш, який эси
З покон віків на небеси
Хай скрізь імя Твоэ сьвятить ся,
Хай правди царство нам вселить ся,
Хай власть Твоя й Твої жалі-
На небесах і на землі!
Насушник дай нам сеї днини,
Даруй нам наші всі провини,
Як ми даруэм довжникам!
Не попусти спокуси нам
І віджени думки лукаві:
Твоїй бо правді, силі й славі,
І нині й завждий вік віків
Нема кінця, нема країв!

М. Старицький.

Канадийскі війска в Франції приглядають ся борбі брит. і нім. літаків між хмарами. Позаду жовнірів видно експльодуючу бомбу, кинену з борючих ся аероплянів.

„Канадиець“
Релігійно-моральний
ТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

[redacted]

Канадиець
THE CANADIAN

„THE CANADIAN“
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.
Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 25. EDMONTON, 5. OF JULY. 1916. VOL. V. No. 25.

Manitoba Collection Newspapers & Periodicals

Бритийці і Французи в сильній офензиві.

РОСИЯНИ ЗАБРАЛИ КОЛОМИЮ І ОБЕРТИН В ГАЛИЧИНІ.

Брітійські війска забрали німецкі окопи на довжені 16. миль.

Лондон, 1. лип. Вже більше як тиждень як британська артилэрия засипаэ німецкі окопи градом куль ріжної величини. Знищивши всі дротяні запори коло німц. окопів наші війска рушили в перед і на просторони 16 миль забрали першу лінію німецких окопів здобуваючи притім величезну добичу.

В Росиї заказано продавати "водку" раз на завсігди.

Петроград, 1-го лип. Нині ухвалила дума новий закон яким забороняэсь продаж "водки" в Росиї раз на завсігди.

Коломия, важна колійова точка, вже вруках Росиян.

Петроград, 1. лип. — Наші війска заняли вчера Коломию важну колійову точку в Галичині. Коломия э важна для нас не лише тим, що тут сходять ся ріжні колійові лінії але і тим, що Коломия се ключ до Львова.

Крім Коломиї наші війска штурмом забрали також місточко Огертин, на північний схід від Коломиї.

Бритийці і Французи проломили німецкі окопи на довжині 25. миль.

Лондон 3. лип. — Нині наші війска поступили далі вперед і здобули місцевости Фрікур, Конталь, Мейсон і Ґомекур, при чім взяли 4.500 німецких жовнірів в полон і здобули много воэнних материялів.

Рівночасно з нашим наступом рушились і француські війска, які заняли Курлю і взяли поверх 8.000 нім. жовнірів в полон і також велику скількість воэнних материялів і амуниції.

ПРОСИМО ВАС ВІДНОВИТИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "КАНАДИЙЦЯ".

Мексико подвинувалось Стейтам.

Ел-Пасо, 29. черв. — Стейти зажадали від Мексика випущеня 17-тьох амер. жовнірів, яких мексиканське війско забрало було в полон.

З початку Мексико не звертало богато уваги на се амер. жаданэ, аж коли побачило, що на його границю їдуть амер. канони, уступило і відіслало сих бранців назад, але рівночасно зажадало Мексико вицофаня всіх амер. жовнірів, які знаходять ся на мексиканьській земли.

Хотяй напруженэ тепер між Стейтами а Мексиком э дещо меньше але коли Стейти не уступлять дещо готов полятись кров.

Маэток Лорда Кіченера.

Лондон 30. черв. — Нині відчитано послідну волю Лорда Кіченера, брит. міністра війни, який затонув враз з Гемшайром дня 5 джуна. Тестамент Кіченера вказуэ, що він полишив маэтку на 850,000 дол. Більшу часть свого майна лишив своїй родині а решту записав для офіцирів, які належали до його штабу. Свій тестамент виготовив він зараз по розпочатю війни, бо датований 2. нов. 1914. р.

На 1-го липня замкнулось в Альберті 337 бар і лікер-шторів. В самім Едм. замкнулось 28 бар і около дозена лікерштормів.

В цілій Альберті збіже почало тепер скоро рости. З браку дощу був перед тим дещо застій, але від минувшої пятниці почали опадати легкі теплі дощі і все збіже ожило і пустилось в гору.

Нас повідомляють, що декуди пшениця вже під колосом, а овес в половині дороги.

Жовнірске Бюро в Едмонтоні, яке опікуэсь жовнірами, що повернули з поля борби, маэ тепер тяжкий горіх до розкушеня. З початку війни, коли Болгария була эще невтральною, богато Болгарів вступило до війска і виїхали на поле борби. Много з них брало участь в борбі і були ранені. Опісля Болгария стала по стороні ворогів Вел. Британії і всіх тих Болгарів, що були эще в канадийських реґементах звільнено э війска. Тепер ті, що були ранені виздоровіли і вертають ся назад до Едмонтону і тут тепер се бюро, яке опікуэсь всіми раненими повернувшими жовнірами не знаэ як їх трактувати, чи як ворогів, чи прнятелів. Але здаэсь, що і ними заопікуэсь бюро, бо хотяй їх стара вітчина э в війні з Вел. Британіэю, але они їздили боронити не старої але молодої вітчини тому і молода вітчина повинна ними і заопікуватись, що ми віримо і станесь.

Вимарш американських війск на границю Мексика.

Іліа Павлюк оскаржений за мордерство.

Дня 8. черв. відбувалась музика в хаті Майка Ґрекула на Веґревіл де крім бочки пива був також Павлюк і Сидор Драпака. Посперичавшись при пиві війшли на подвірэ оба почали бійку але їх тут розборонено. По музиці розійшлись гості домів а Драпака зайшов до кухні і тут положив ся на лавці. Около пів до четвертої рано зайшов Павлюк до хати з дручком і тут почав сплячого Драпаку сим дручком обкладати. На ґук ударів і иньші побудились в хаті і розброїли Павлюка, але се вже не богато помогло, бо Драпака вив ся вже в передсмертних болях.

Драпаку взяли сейчас до шпиталю де він і помер а Павлюка до Форту де чекаэ на свій засуд.

Вистава (ексибішен) в Альберті.

Сегорічні вистави відбудуть ся в отсих місцевостях:

Едмонтон від 10 до 15. лип.
Елик — — — — 12 липня.
Трі-Гілс — — — 25 липня.
Веґревіл від 16 до 17 авг.
Едсон — — — 5 августа.
Ентвістел — — 6 септ.
Вікінґ — — — 6 септ.
Форт-Саскечеван 6-7 септ.
Кіскоти — — — 8 септ.
Голден — — — 8 септ.
Вейнрайт — 12-13 септ.
Лойдмінстер — 12-13 септ.
Іннісфейл — 13-14 септ.
Верміліон — — 14-15 септ.
Атабаска — — 15-16 септ.
Ледук — — — 19 септ.
Манвіл — — — 19 септ.
Іннісфрі — 20-21 септ.
Троху — — — 27-28 септ.